

PODLAVIČNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ A MŠ TOVAČOV

4. číslo

prosinec 2025

Obsah

Slovo paní ředitelky	1
Prosinec v mateřské škole	1
Prosinec ve školní družině	3
Sbírka Vánoční hvězda	4
Mikulášování ve škole	4
Příběhy ukryté v jeskyni	5
Výherkyně v 9. A	6
Cestování po USA – přednáška pana Kocůrka	6
Bájně časy v komiksu	7
Vánoční těšení v 5. A	8
Školní kolo Olympiády v českém jazyce ...	8
Společné chvíle plné radosti se SRPŠ	9
Téměř hororová slohová práce	10
Kde učebnice ožívá: Deváťáci poznávají válku	12
MasterChef, kroužek plný dobrot	13
Čtení pohádek ve školce	13
Po roce opět o logice a vánočních stromcích	14
Vinen či nevinen? To je oč tu běží!	15
Perličky ze školních lavic	16
Soutěž	16
Nové zadání soutěže	19
Úspěch naší žákyně na Mistrovství ČR ve vzpírání	19

Milí čtenáři,
předvánoční čas je v plném proudu, všude se uklízí, peče, zdobí a všichni netrpělivě vyhlíží vánoční svátky. Nám ve škole už doslova klepou na dveře vánoční prázdniny. Ale ještě než vypuknou, nás čeká celá řada zajímavých akcí. Tou největší jsou Vánoce ve škole v úterý 16. prosince. Moc se na ně těšíme a srdečně všechny zveme, aby se přišli podívat na naše vystoupení, výzdobu, výrobky i prodejní stánky. Samozřejmě, že už i za sebou máme spoustu úžasných akcí. Seznámíme vás s výtěžkem z prodeje Vánočních hvězd, prozradíme vám, jak ve školce, škole i družině naděloval Mikuláš se svými pomocníky, že k dětem do školky přijelo divadlo a že i ony samy se předvedly ve vánočních besídkách. Dočtete se i o tom, jak děti ze školní družiny psaly a kreslily dopisy pro Ježíška a také o tom, jak deváťáci chodili číst pohádky do školky nebo jak se na konci listopadu vydali na dějepisnou exkurzi do Národního památníku 2. světové války v Hrabyni. Můžete obdivovat, jak si užívali žáci druhého stupně netradiční hodiny dějepisu propojené s hodinami výtvarné výchovy, seznámit se s akcemi, které organizovalo SRPŠ a začíst se do prací našich současných i bývalých žáků. Možná se vám budou sbíhat sliny nad fotografiemi z našeho oblíbeného kroužku MasterChef a určitě v duchu zatleskáte vítězům naší soutěže.

Vidíte sami, že i prosincové číslo bude plné zajímavých článků a já vám přeji nad jeho stránkami příjemně strávené chvíle. A nejen to, dovolte mi, abych vám popřála poklidné a ničím nerušené vánoční chvíle a jen to nejlepší do nového roku.

p. uč. Marcela Haraštová

Slovo paní ředitelky

Milí žáci, vážení rodiče a přátelé naší školy,
vážení zaměstnanci,

ráda bych Vám touto cestou poděkovala za všechnu podporu, kterou jste naší škole v letošním roce věnovali. Velmi si vážím Vašeho zapojení, otevřenosti a důvěry, díky nimž můžeme společně vytvářet prostředí, které podporuje učení, vzájemný respekt a náš rozvoj.

Jménem celého vedení školy Vám přeji pokojné a

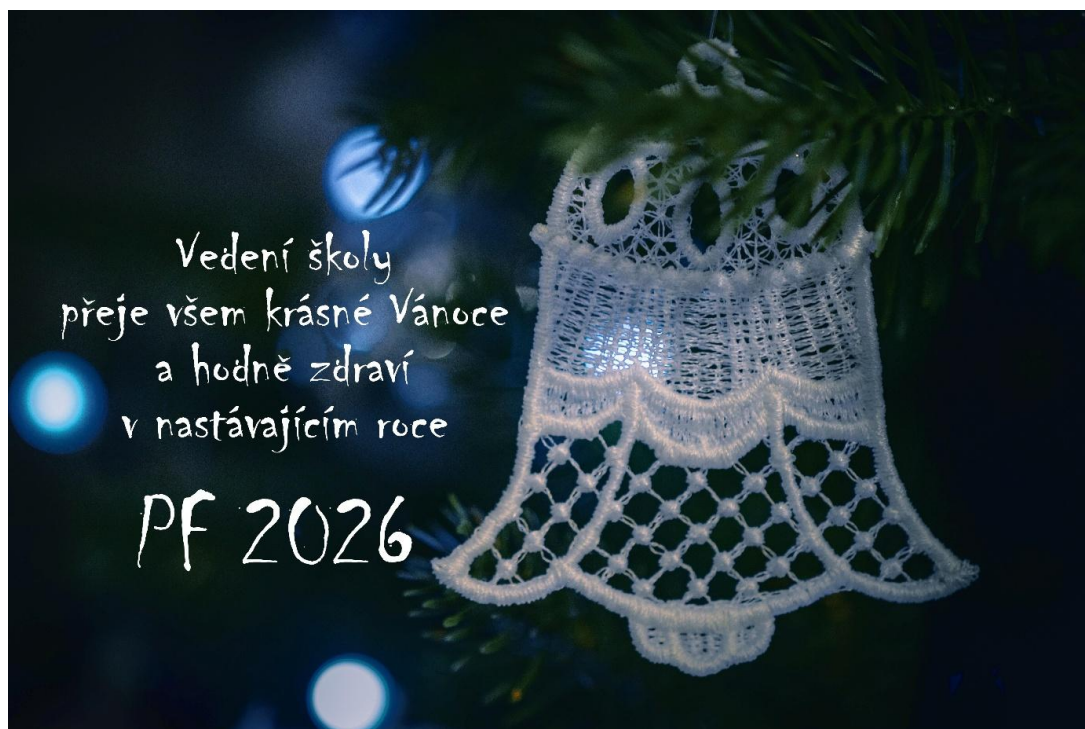
Děkuji, že jste s námi, a jste tak součástí našeho společného příběhu.

Krásné Vánoce a úspěšný nový rok.

radostné vánoční svátky plné klidu, porozumění a hezkých okamžiků s těmi, kteří jsou Vám nejbližší.

Do nového roku Vám přejeme především zdraví, sílu a odvalu jít za tím, co Vám dává smysl. Ať je rok, který přichází, plný dobrých zpráv, inspirace a okamžiků, které Vám připomenou, že i malé kroky mají velkou hodnotu.

Mgr. Veronika Ješátková, ředitelka školy

Prosinec v mateřské škole

Prosinec u nás v mateřské škole přinesl kouzelnou atmosféru začínajícího adventu, radostné očekávání a spoustu krásných společných zážitků. Děti i paní učitelky se s nadšením ponořily do vánočních příprav a tvoření, která k tomuto období neodmyslitelně patří.

Hned na začátku měsíce nás potěšila mikulášská nadílka v kulturním domě v Troubkách. Divadelní představení Pomněnky a Rubínky bylo plné krásných písniček, které děti okamžitě vtáhly do děje. Spousta z nich se spontánně zapojila tancem a tleskáním do rytmu. Na úplný závěr čekalo na děti největší překvapení – mikulášská nadílka. Když do sálu vstoupil Mikuláš, oči všech dětí se rozzářily. Vše se neslo v přátelském a vlídném duchu, aby se nikdo nemusel bát. Každé dítě dostalo balíček plný dobrot, za které velmi děkujeme SRPŠ. Balíčky udělaly dětem opravdu velkou radost.

Celý prosinec se nesl ve znamení pilného nácviku vánočních besídek. Bohužel se nám do příprav výrazně promítla zvýšená nemocnost dětí i personálu, a proto se některé besídky musely prozatím posunout.

Třída Koťátek si připravila krásnou vánoční besídku v kostele, kde se podařilo vytvořit opravdu kouzelnou a sváteční atmosféru. Děti ze sebe vydaly to nejlepší, jejich pečlivé nácviky byly znát v každé písničce i básničce a všichni přítomní si užili krásné a klidné chvíle. Vystoupení bylo plné dětského nadšení a pravého vánočního kouzla. Děkujeme rodičům za jejich účast, podporu a milé ohlasy, které celý slavnostní okamžik ještě více umocnily.

A co ještě u nás zkrátí dětem chvíle při čekání na Ježíška?

Brzy nás čeká vypouštění balónek s přáním Ježíškovi, krásná symbolická a velmi oblíbená tradice, která vždy vykouzlí úsměv i jiskřičky v dětských očích. Do mateřské školy také přijede oblíbené Divadlo plyšového medvídka, aby nám zahrálo zimní příběh plný kouzla a radosti s názvem Jak vypadá Ježíšek. Na závěr jeden z nejoblíbenějších dnů v roce, a to pyžamový den, kdy se školka promění v pohodové místo plné polštářků, dek a radostné atmosféry, kdy si všichni společně užijeme poslední společně strávený den v roce 2025.

Prosinec tak v naší mateřské škole pokračuje v duchu hezkých tradic, společného sdílení, radosti a očekávání. Děkujeme všem rodičům za podporu, spolupráci a pochopení v tomto období zvýšené nemocnosti. I díky vám můžeme dětem vytvářet prostředí, kde se cítí bezpečně a spokojeně.

Na závěr bychom chtěli jménem celé mateřské školy popřát všem rodičům, dětem i přátelům školky krásné a klidné vánoční svátky, naplněné láskou, pohodou a společnými okamžiky.

Do nového roku 2026 vám přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí, spoustu radosti a úspěchů a dětem mnoho nezapomenutelných zážitků, smíchu a tvořivých chvil u nás ve školce.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok přeje kolektiv mateřské školy.

p. uč. Andrea Zavadilová

Prosinec ve školní družině

Advent k nám letos zase přiletěl na špičkách, úplně tiše a s ním přišel celý průvod kouzelných postav - sv. Barbora, která nám připomněla staré tradice, laskavý Mikuláš s čertem i andělem, a i tajemná Lucie. Povíдали jsme si o tom, jaké zvyky se u nás dodržují a jak se slaví Vánoce v různých koutech světa. Je úžasné, kolik podob mají svátky radosti.

U nás v družině jsme si adventní čas užívali všemi smysly, pekli voňavé linecké cukroví, vánočně tvořili, lepili, stříhali, malovali a smáli se. Nechybělo ani „čertovské odpoledne“ plné zábavy, soutěží a tance, při kterém jsme se pořádně vyřádili. A protože Vánoce jsou o přáních, psali jsme a malovali Ježíškovi do Ježíškovy pošty. Také nás každý den navštíví elfíci a vyvedou nějakou pořádnou lumpárnu.

Společně jsme si také povíдали o tom, jak důležitá jsou kouzelná slůvka prosím, děkuji, promiň. Patří k Vánocům (nejen) stejně jako perníčky, protože dělají svět hezčím.

A co nás ještě čeká? Než zazvoní poslední školní zvonění, užijeme si vánoční posezení s koledami, možná přijde i Ježíšek, popřejeme si krásné svátky, hodně odpočinku a dětem samozřejmě splněná přání pod stromečkem.

Ať jsou vaše domovy plné světýlek, smíchu a lásky, ať si společně užijete chvíle pohody a odpočinku.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok.

vychovatelky školní družiny

Sbírka Vánoční hvězda

Kupte si Vánoční hvězdu a celé Vánoce Vás bude hrát pocit, že jste pomohli těžce nemocným dětem“ je motto charitativní sbírky Vánoční hvězda, která pomáhá financovat náročnou protinádorovou léčbu dětí na Dětské klinice Fakultní nemocnice v Olomouci.

Již poněkoličkáte se 28. listopadu do této sbírky zapojili učitelé, žáci a rodiče naší základní a mateřské školy a zakoupením 211 malých Vánočních hvězd a 172 velkých Vánočních hvězd přispěli na konto Sdružení Šance, které sbírku pořádá, **úctyhodných 33 300 Kč.**

Touto cestou bych chtěl za Sdružení Šance poděkovat všem, kteří se i letos do této humanitární sbírky zapojili a zakoupením Vánoční hvězdy podpořili dobrou věc.

Každý, kdo si květinu zakoupil, může prožít Vánoce s hřejivým pocitem, že cosi dal, někomu potřebnému, bezmocnému....

p. uč. Tomáš Šilha

Mikulášování ve škole

V pátek 5. prosince se naší školou procházel Mikuláš doprovázený čtyřmi anděly a šesti čerty. Tedy pozor, aby se čertice neurazily! Takže vlastně třemi čerty a třemi čerticemi. Zlobivci měli pěkně nahnáno, když viděli, že čerti to myslí vážně s odnášením do pekla, a nakonec všichni do jednoho slíbili, že se polepší. Na některých dětech bylo vidět, že mají opravdu strach, a proto museli nastoupit andílci, aby je svým objetím uklidnili. Nakonec dostali všichni sladkou odměnu a Mikuláš jim slíbil, že je navštíví zase za rok.

p. uč. Marcela Hrašťová

A jak návštěvu u dětí hodnotí samotný Mikuláš a jeho pomocníci?

Líbilo se mi to, ale některé děti jsou velmi zlobivé a drzé. Čerti si je měli možná odnést. Jenže já nikdy neodolám prosbám andělů, abych dal zlobivcům ještě druhou šanci.

Mikuláš

Mým úkolem bylo uklidňovat rozrušené děti a nadělovat dobroty. A jsem rád, že hodných dětí bylo většinou v každé třídě víc než těch zlobivých.

anděl

Je dobře, že se nás děti bály!

čertice

Líbilo se mi, když jsem mohl strašit děti a pomalovat je. Škoda, že jsme si některé nakonec neodnesli do pekla. Andělé se totiž u Mikuláše přimluvili a on je velký dobrák, tak jim dal šanci, aby se polepšili.

čert

Příběhy ukryté v jeskyni

Žáci šestých tříd se v uplynulých týdnech ponořili hluboko do pravěku. V rámci propojení výtvarné výchovy a dějepisu vytvořili působivý model jeskyně, doplněný figurkami pračlovíčků, zvířat i řadou drobných reálií, které společně proměnily třídu v malou

archeologickou expozici. Na své výtvarné práci poté navázali v hodinách dějepisu. Každá skupina sepsala vlastní příběh tlupy, která jeskyni obývala – dobrodružství plná lovu, nečekaných nebezpečí i každodenních radostí pravěkého života.

Projekt ukázal, jak skvěle umí žáci propojit fantazii s historickými poznatky. Všichni pracovali s velkým nasazením, kreativitou a zaujetím. Patří jim velká pochvala za výbornou týmovou spolupráci i krásné výsledky!

p. uč. Marta Veselá a p. uč. Lenka Hovězáková

Pravěk – Jiří Horák, Radim Štulpa (6. A)

Představme si dva bratry – mladšího a staršího, kterým umřeli rodiče. Starší byl silnější a zkušenější, zatímco mladší byl rychlý a bystrý. Společně lovili zvířata, sbírali plody a stavěli přístřešky.

Bratři se učili jeden od druhého. Starší učil mladšího, jak používat kamenné nástroje a rozdělovat oheň. Mladší bratr zase pomáhal staršímu objevovat nové cesty a hledat potravu. Díky spolupráci dokázali přežít i v těžkých zimách a chránit se před divokými zvířaty.

Jejich příběh ukazuje, jak důležitá byla v pravěku rodina, spolupráce a vzájemná důvěra. I malá rada nebo pomoc rozhodovala o životě nebo smrti.

Dva bratři z pravěku nám ukazují, že lidská spolupráce byla vždy klíčová. Díky vzájemné podpoře lidé přežili těžké časy a postupně se učili nové dovednosti, které pomohly lidstvu přežít a vyvíjet se. I dnes je spolupráce a rodinná podpora stále důležitá.

Pozn. redakce: Pokud se vám příběh líbil a rádi byste se seznámili s dalšími, paní učitelky pro vás připravily možnost sledovat další tři prezentace žáků, které si můžete zobrazit po naskenování QR kódů.

Otakar a Jarmilka

Táta Štěpán a máma Mercedes

Rodina Croodsových

Výherkyně v 9. A

Do pracovních činností v 9. A zavítala 4. prosince, v podobě krásného překvapení, paní ředitelka z Okresní hospodářské komory v Přerově, aby osobně předala hlavní výherní cenu – koloběžku od společnosti PSP Machinery s.r.o. Tuto skvělou cenu vyhrála Terezie Henslová na Burze práce a vzdělávání v Přerově, které se naši deváťáci letos poprvé zúčastnili. Terce moc gratulujeme.

p. uč. Lenka Hovězáková

Cestování po USA – přednáška pana Kocůrka

Ve čtvrtek 13. listopadu nás opět navštívil cestovatel a učitel angličtiny pan Karel Kocůrek. Tentokrát nás vzal na výlet do Spojených států. Žáci 2. stupně se dozvěděli mnoho zajímavostí a také si vyzkoušeli, do jaké míry rozumí anglickému mluvenému slovu od někoho, koho neznají.

p. uč. Alena Borková

Tady jsou některé ohlasy žáků:

Přednáška s panem Kocůrkem byla přinejmenším zajímavá a byla jsem ráda, že nám ukázal i něco, co je v Americe spojené s Českem. Taky bylo zajímavé povídání o indiánech a pana Kocůrka bych popsala asi diagnózou Američan, protože se podle mě občas tak choval.

S. Řihošková, 9. A

Líbilo se mi to. Mám ráda angličtinu a Ameriku, takže bomba. Jen by občas mohl mluvit i česky. A mohl by donést i něco odtamtud, třeba indiánský luk...

V. Štěpničková, 8. A

Přišlo mi docela zvrácené, že i v Americe jsou nějaké nebezpečné oblasti, kam je nebezpečné chodit. Byla jsem ráda, že jsem rozuměla, i když někdy jen každé druhé slovo. Ale dokázala jsem i tak pochopit, co říká.

N. Floková, 9. A

Rozuměla jsem většině toho, co pan Kocůrek říkal. Chceme se do Ameriky jet s holkama podívat. Bylo to fajn.

T. Kytlicová, 9. A

Moc se mi to nelíbilo, protože jsem špatně rozuměla. Proto mi to přišlo nudné...

D. Rendárová, 9. A

Přednáška se mi líbila. Ale nejvíc se mi líbil ten pocit, že tam někdo jel, prožíval to tam a pak nám všechno ukazoval.

A. Slouková, 8. A

Bájně časy v komiksu

Výtvarná výchova a dějepis se opět spojily v inspirativní projekt, který přenesl žáky 7. A a 7. B do světa starých českých pověstí. Po seznámení s osudy Libuše, Bivoje, Horymíra a Šemíka či tajemného Ječmínka si každý tým vybral příběh, který je nejvíce zaujal – a proměnil jej v originální komiks.

Žáci pracovali jako skuteční tvůrci: promýšleli scénář, rozvrhovali děj do jednotlivých panelů, tvořili ilustrace i dialogy. Vznikly tak pestré a nápadité komiksy plné dramatických scén, humoru i výtvarné kreativity, které by se neztratily ani v profesionálním časopise.

Projekt ukázal, že historie může být živá, barevná a zábavná. Díky jejich kreativitě a zápalu se staré pověsti proměnily v živé a poutavé komiksy – žáci si zaslouží velkou pochvalu!

p. uč. Marta Veselá

Vánoční těšení v 5. A

Prosinec pádí jak na splašeném koni a mezi učením a prověrkami se nám navíc dějí samé skvělé věci. Hlavně se intenzivně připravujeme na Vánoce ve škole, které budou v úterý 16.12. odpoledne, a ještě totéž dopoledne navštívíme domov pro seniory potěšit jeho obyvatele naší inspirativní návštěvou s cílem přinést trochu té vánoční atmosféry. V pátek 5.12. nás navštívili Mikuláš se svou početnou družinou čertů a andělů. Pro některé z nás to byla opravdu dojemná chvíle, ale sladká odměna potěšila zlobivce i ty bez poskvrny. Ve čtvrtek 11.12. jsme

navštívili vánoční prodejní výstavu na místní střední škole řezbářské. Oči nám přecházely z tolika dřevěné krásy a samozřejmě jsme si i pokoupili nějaké drobnosti. V pondělí nás čeká turnaj ve vybíjené, a i když je několik našich borců nemocných, určitě to na bojovnosti našeho týmu nebude vůbec znát a už se zápasů nemůžeme dočkat. Poslední dny určitě strávíme v poklidné třídní atmosféře naplněné předvánočními aktivitami. Přejeme všem pohodové vánoční svátky...

za 5. A Petra Nemravová, a. p.

Školní kolo Olympiády v českém jazyce

V pátek 28. listopadu proběhlo v učebně informatiky školní kolo Olympiády v českém jazyce, kterého se letos zúčastnil rekordní počet soutěžících.

K celkem dvouhodinovému soupeření zasedlo 13 deváťáků a 3 osmáci. V první 60 minutách se potýkali s mluvnickými úkoly a v druhé části (slohové) měli za úkol napsat text o nějakém předmětu, který se jim nebo někomu jinému ztratil nebo by se mohl ztratit.

Někteří soutěžící měli po skončení smíšené pocity, jiní byli se svým výkonem spokojeni. Zatím ještě neví, kdo z nich získal nejvyšší počet bodů.

A jestli i vás zajímá, kdo byl nejúspěšnějším řešitelem a kdo bude naši školu reprezentovat v okresním kole v Přerově, budete si muset počkat na lednové číslo, ve kterém zveřejníme vítěze 😊.

p. uč. Marcela Haraštová

Společné chvíle plné radosti se SRPŠ

Náš spolek má za sebou další dvě krásné akce. Obě události přinesly spoustu radosti nejen dětem, ale i dospělým.

Rozsvěcování vánočního stromu

V sobotu 29. listopadu 2025 se na náměstí konalo tradiční rozsvěcování vánočního stromu. Atmosféra byla kouzelná – všude zářila světýlka, byla slyšet hudba i smích. Dorazilo opravdu hodně lidí a všichni si užili společné chvíle plné pohody. Bylo to krásné zahájení adventního času.

Čertování pro malé čertíky

O týden později, 6. prosince 2025, patřilo náměstí hlavně dětem. Akce Čertování přinesla spoustu zábavy – děti plnily úkoly, tancovaly a soutěžily. Vrcholem programu byl příjezd Mikuláše s anděly, které doprovodila družina pekelných čertů přímo z pekla. Děti se navíc mohly projet mikulášským kočárem po náměstí, což byl pro mnohé nezapomenutelný zážitek. Nechyběly sladké odměny a spousta úsměvů.

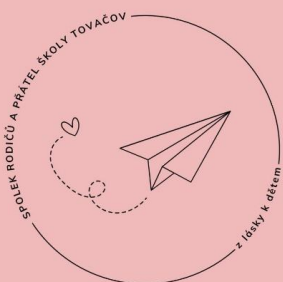
Velké poděkování patří všem rodičům, kteří přispěli, protože díky jejich podpoře můžeme pořádat takové akce pro děti a přispívat na další školní aktivity. Vaše pomoc je pro nás neocenitelná!

Na závěr bychom chtěli všem popřát krásné vánoční svátky a šťastný nový rok plný lásky, zdraví a radosti. Těšíme se na další společné akce v roce 2026.

Spolek rodičů a přátel školy – z lásky k dětem.

p. uč. Miroslava Melicharová

Tato akce vznikla za podpory

www.srpstovacov.cz
jsme@srpstovacov.cz

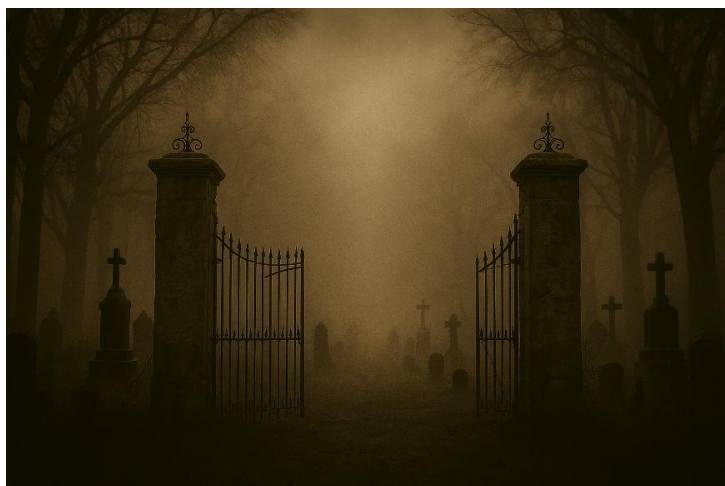

Téměř hororová slohová práce

Pro vás, kteří máte rádi strašidelné příběhy, je tento jako stvořený. Vznikl v rámci hodiny českého jazyka v deváté třídě, kdy zadáním při slohové práci bylo napsat vypravování na předepsané téma. Martin Nemrava si vybral téma Nečekaná návštěva. A poradil si s ním opravdu hezky. Obzvláště úplný závěr se povedl. Posuďte sami.

Má babička Saoirse

Narodil jsem se a vyrůstám sám s rodiči v malém poklidném skotském městečku. V Lochvirnu toho moc nemáme. Ani škola tam není. Za to tu ale máme hřbitov opředený pavučinou tajemství, záhad, legend, pravidel a zákazů. Jedním z nejpřísnějších zákonů je, že v době, kdy slunce zapadá za zdi hřbitova, nesmí se stát u žádného hrobu. Myslel jsem si, že to nemá žádný základ ve skutečnosti. Dnes však vím, že jsem tam před těmi dvěma roky chodit neměl...

Bylo sychravo. Byl to takový ten pochmurný listopadový den, co se chce jen zůstat doma u krbu a pít čaj. Mě to ale nikdy nebralo. Vždy jsem se rád potuloval s těmi pár kamarády, které jsem v Lochvirnu měl, všude možně po venku. „Hej, Joshi!“ oslovil mě kamarád Clark, když jsme zrovinka přelézali přes plot nějakého polorozpadlého domu, „co kdybychom šli zas něco prozkoumat?“ „To jako co?“ zeptala se Abigaile, nejstarší členka a také jediná dívka naší tříčlenné party. „Noo... já nevím,“ zamumlal Clark. „Já stejně nemám moc náladu,“ podotkl jsem, „nedávno jsme měli pohřeb babičky z Irska, Saoirsy, a ještě pořád trochu truchlím.“ Chvilku jsme mlčky procházeli obligátně vylidněným náměstím. „Kucí... Teda, kluku a holko,“ opravil se Clark, „to je nápad! Co kdybychom šli na hřbitov?“ „Naprostě geniální!“ odfrkla si Abi sarkasticky. „To už tě omrzelo život?“ dodala. „Mně se to taky moc nepozdává,“ argumentoval jsem. „Jednak jsme měli nedávno ten pohřeb a taky se bude za chvíli stmívat, a ty moc dobře víš, co se říká.“ „No právě,“ pronesl s tajemným úšklebkem.

Netuším jak, nevím proč a nevím kdy přesně, ale povedlo se mu nás nějak přesvědčit. Slunce se již s velikou námahou drželo nad obzorem, když jsme stáli před rezavějícími branami hřbitova hledíce skrze mříže na pusté a úzké chodbičky mezi černými náhrobky. S vypětím všech sil jsme za ohavného skřípání otevřeli bránu. „Jako by tu už dlouho nikdo nebyl,“ pomyslel jsem si. Nad bránou se klenul skotsky psaný nápis: „Ge b' e cò a thèid a-steach geataichean Cladh Lochvirn, bidh e na phàirt dheth gu bràth.“ V překladu: „Kdož vstoupí za brány hřbitova Lochvirnského, navěky jeho součástí stane se.“ „Skvělý,“ pomyslel jsem si. Procházeli jsem mezi náhrobky a četli si jména v černém mramoru vytesaná a vyzdobená zlatem. „Patrick Way, Lilly Wayová, Charles Tyor Gamply,“ zkoumal jsem nějaký rodinný náhrobek. Zrovna jsem přešel do jiné části hřbitova, když v tu chvíli na mě zavolal Clark: „Hej! Joshi! Podívej! Tvoje babička! Saoirse Ejojfa Kymiová... Hmm. Jak se to správně čte?“ Protočil jsem oči v sloup. „Už bychom fakt měli jít, kluci,“ ozvala se Abigaile, „slunce zapadá.“ Měla pravdu, a tak jsem šel. Už jsme

stáli před hřbitovem. „Kde je Clark?“ zeptala se Abi. „Nevím,“ odvětil jsem. „Asi zůstal,“ větu jsem ani nestačil dořeknout. Vyrušil mě smrtonosný řev. – Clarkův řev. Oba jsme se přitiskli k mřížím hřbitovní brány. Dovnitř jsme však ani nevkročili. Slunce bylo těsně za zdí a Clark u náhrobního kamene na zemi křičel o pomoc. Za nohu ho držela jakási ohavná ruka s prsteny, náramky a hodinkami vyčuhující z rozlámaného mramoru. Snažili jsme se s Abi bránu otevřít, ale ta byla, jakoby ji někdo přisvářel k sobě. To jediné, co jsme mohli dělat, bylo nevěřícně a nečinně hledět na zoufalého Clarka prosícího o pomoc, jak se pomalu ztrácí pod náhrobní kámen s pozlaceným nápisem „Saoirse Aoife Kymiová“. Jak zapadlo slunce úplně na druhou stranu a nastala tma, kusy černého kamene se jako ta brána uzavřely. Odpřisáhl bych, že jsem ještě chvíli slyšel tlumený jekot a bouchání Clarka vycházející ze země. „No jo,“ pomyslel jsem si s teskným úsměvem a otočil se na pobledlou Abi, „babička nikdy neměla ráda neohlášené návštěvy.“

Poznámka autora – slovníček výslovnosti a vysvětlivky:

Lochvirn – [lochhvirn], loch [lochh] – skotsky jezero

Saoirse – [šírša/sí šah] – irské dívčí jméno

Aoife – [í feh] – irské dívčí jméno

Charles Tyor Gamply – [čárts tjor gempli]

Martin Nemrava, 9. A

Kde učebnice ožívá: Devátáci poznávají válku

Na konci listopadu se naši devátáci vydali na dějepisnou exkurzi do Národního památníku 2. světové války v Hrabyni, a to společně se žáky ze školy v Troubkách. Cílem výletu bylo přiblížit historii druhé světové války nejen formou vyprávění, ale i interaktivními metodami, které žákům umožnily lépe si události zapamatovat.

Exkurze zahrnovala prohlídku poutavé expozice, sledování historických videí a následné zpracování pracovních listů, kde žáci mohli své znalosti ihned využít. Nechyběl ani edukativní program *Der Giftpilz* (Jedovatá houba), který je seznámil s kontroverzní knihou z doby nacistické propagandy a umožnil jim diskutovat o problematice antisemitismu a nebezpečí nenávistné ideologie.

Celá akce byla nejen poučná, ale i velmi inspirativní. Devátáci si odnesli mnoho nových informací, ale i důležitou zkušenost, jak dějiny ovlivňují naši současnost a proč je důležité nezapomínat na hrůzy minulosti.

p. uč. Marta Veselá

MasterChef, kroužek plný dobrot

Jako každý rok i letos se nám sešla spousta šikovných kuchtíků. Začali jsme pozvolna těstovinovým salátem, jablíčkovým koláčem a mrkvánky s povidly. Pekli jsme i domácí housky a hamburgery. Na Halloween kuchtíci tvořili křivé prsty staré čarodějnice, masové kuličky s těstovinami a pizzu. Vyzkoušeli jsme i nové pomocníky, jako donutovač a vaflovač. A v prosinci jsme se přehoupli přes hromadu svatomartinských rohlíčků až k pečení perníčků a pletení vánoček, které jako vždy byly krásné a voňavé.

Přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a těšíme se na kuchtíky v příštím roce.

Helena Řihošková, vedoucí kroužku

Čtení pohádek ve školce

Po tři listopadové pondělky jsme s deváťáky chodili číst do mateřské školy pohádky před spaním. Letos naši dívčí sestavu rozšířil i jeden odvážný hoch, takže se nás celkem ve třech odděleních vystřídal 11 čtenářů. Pro čtení jsem vybrala příběhy, které si vypráví hračky v pokoji malé holčičky – jednou je to kostka, jednou kyblíček, jindy třeba míč. Deváťáci byli moc šikovní a čtení si užívali. Nezapomněli si zavzpomínat na dobu, kdy sami chodili do školky. Takže si sdělovali, jakou měli značku, kdo chodil domů po (tedy po obědě), kdo koho pokousal a podobně. Rozplývali se nad roztomilostí malých školčáků a záviděli jim poležení v malinkatých postelích. Myslím, že jsme si to všichni moc užili. Příkladám hodnocení některých deváťáků.

p. uč. Marcela Hrašťová

Vždy, když jsem ve školce, tak mi to připomene dětství. Chtěla bych se tam vrátit. Je pěkné vidět, že před pár lety jsme tam místo těch dětí byli my.

Tereza Kytlicová

Velmi se mi líbilo udělat dětem radost a jak je to bavilo.

Jakub Trochta

Čtení ve školce se mi líbilo, protože některé děti poslouchaly a některé u toho usnuly. Byl to nejlepší zážitek a klidně bych tam šla znovu.

Johana Benešová

Hodně jsem záviděla, že děti můžou spát přes poledne a my se musíme učit.

Sabina Řihošková

Bylo to dobrý, neměla jsem fyziku a ty děti byly roztomilé. Doporučuju pro ostatní, je to hezký.

Natálie Démalová

Po roce opět o logice a vánočních stromcích

Jsem velmi ráda, že se na naše stránky vrací náš stálý přispěvatel *Jakub Vavrouch*. I když loni naši školu opustil a zamířil na vyšší vzdělávací ústav, rozhodl se navázat na své loňské vánoční zamyšlení. A jak bylo Kubovým zvykem, je jeho příspěvek opět velmi dlouhý 😊. Ovšem jako tradičně také povedený. Užijte si ho.

p. uč. Marcela Haraštová

V této přeslavné době předvánoční pohody, kdy se na vás z rádia, televize, billboardů a tlampačů v nákupních domech valí laviny vánočních písní, přání šťastných a veselých a reklam na zaručeně nejoriginálnější dárky, v těchto slavnostních časech přicházím já, abych vám, vážení čtenáři našeho vašeho listu, vyjevil opět po roce několik hřejivých slov o logice a vánočních stromcích. Nuže – jak mnozí z vás víte z mých předešlých vyprávění, jsem člověk, který když vidí před sebou problém a jedno jednoduché a jedno složité řešení, vždy si raději vybere to složitější, protože proč si zkrátka nekomplikovat život, že ano? Nebudete se proto ani na

vteřinu podívat nad obsahem následující příhody s vánočním stromkem.

O loňských Vánocích jsem od babičky dostal jeden důležitý úkol – dopravit stromeček ze dvorku do babiččina příbytku v přízemí. Babička tehdy udělala fatální chybu, a sice – nechala celou akci plně v mých rukou a odešla na poštu rozesílat vánoční přání. Proberme si tedy celou akci od začátku – stromeček stojí zabalen v takové té pletené síťovině na dvorku. Normální člověk by jej v tomto zabaleném stavu nechal a rozbálil jej až doma v obýváku. Ne tak já. Jediné, co mě zdravým rozumem napadlo a co jsem jako jediné udělal správně, bylo, že jsem upevnil

stromeček do stojanu už na dvorku. Tady veškerá moc zdravé lidské logiky končí a nastupuje moje logika – logika nula. Bezmyšlenkovitě jsem ze stromečku serval ochrannou vrstvu, čímž se jeho objem ztrojnásobil. *Tohle dveřmi neprotáhnu*, blesklo mi hlavu, jenže už bylo pozdě. Nakonec se potvrdily mé obavy a stromeček jsem skutečně dveřmi do babiččina bytu neprostrčil. Tu opět na scénu vstupuje moje logika nula. V mém zorném poli se náhle objeví okno do babiččiny kuchyně. *Protáhnu-li jedličku oknem do kuchyně, do obýváku už ji nějak dostanu*, přemýšlel jsem, zatímco jsem běžel dovnitř otevřít okno. Vrátil jsem se na dvorek, vyzdvihl

jsem jedličku špičkou napřed do okna a pomalu ji začal sunout kupředu. Když tu se jedlička o něco zašprajcovala. Patrně o kachlová kamna, jak mi později došlo. Smutný fakt je ten, že v tu chvíli mě ani nenapadlo, že babička nějaká kamna má. Rval jsem proto jedličku dál a dál, jedlička kladla vytrvale odpor, až se nakonec odrazila a těžký mosazný stojánek vysklil okno. Jediným pozitivem bylo, že se mi nakonec podařilo jedličku dostat do kuchyně – spadla tam sama, když se odrazila zpátky o to okno, které vysklila.

Každopádně – stromeček brzy na to stál na svém místě, jenže – co teď s tím rozbitým oknem? Toho si babička všimne, i kdyby nechtěla. Minimálně by jí byl podezřelý ten průvan, který dírou po okně táhl do kuchyně. Nic, co bych nevyřešil – já s mojí nulovou logikou. Co by napadlo normálního člověka – *zabednit okno, počkat až přijde babička, vše jí vysvětlit a zavolat sklenáře?* Ano, to je vcelku rozumné řešení. Až na to, že mě rozhodně v tu chvíli nenapadlo. Rozhodl jsem se pro radikálnější

variantu – zakrýt okno kredencí. Což by se mi skutečně povedlo, jenže k mé smůle se kredenc zachytila o garnýž, kterou jsem vinou svého neopatrného zacházení urval a která následně spadla i spolu s čerstvě vypranými záclonami. Vyskleným oknem do kuchyně navíc v nestřežené chvíli vběhla kočka, která pocítila neodbytnou touhu voňavé a vybělené záclony označkovat. Nebýt toho, že se kočka přede mnou včas skryla za lednici, měli bychom na Vánoce místo smaženého kapra pečenou kočku.

Nicméně, teď vyvstala otázka, jak dát všechno do pořádku, než se babička vrátí. Zasklívat okno nepřipadalo v úvahu, prát záclony už vůbec ne, protože když jsem naposledy pral, instalatěři měli pohotovost, a montovat zpátky urvanou garnýž už vůbec ne – vezměte si, co jsem způsobil jen pitomým stromkem, co bych pak musel napáchat s vrtačkou? Ne, spokojil jsem se s tím, že jsem zametl sklo a kusy zdiva, které s sebou vzala padající garnýž, záclony jsem hodil do pračky a

kredenc doposunoval před okno. Následně jsem vyšel ven před vrata a čekal tam příchodu babičky. Ta o pár chvil skutečně přišla.

„Víš, jak jsi mě žádala, abych dostal stromeček – jedno jakým způsobem – do obýváku?“ zeptal jsem se jí, než stačila otevřít vrata.

„Ano,“ přisvědčila.

„Tak můžu ti říct, že stromeček je na místě,“ zahlásil jsem a vpustil ji dovnitř. Nemám, co bych k tomu víc dodal, neboť jsme školní časopis a používání vulgárních výrazů, kterých babička užila v opravdu hojném počtu, je zde přinejmenším nepatřičné. Zkrátka řeknu vám jen to, že babička se tentokrát s mojí obvyklou výmluvou, že „za to může kočka“, nespokojila. K Vánocům jsem tehdy od ní dostal dva dárky – zasklení okna a novou garnýž...

O něco příjemnější prožití vánočních svátku, než jsem měl já, vám, vážení čtenáři našeho vašeho listu, přeje Jakub Vavrouch, bývalý žák této školy.

Vinen či nevinen? To je oč tu běží!

Osmáci si v hodině dějepisu vyzkoušeli netradiční aktivitu – soudní proces, v němž měli rozhodnout o vině či nevině Olivera Cromwella. Role soudce, porotců, obžaloby i obhajoby si všichni užili naplno. Argumenty obžaloby byly přesvědčivé a dobře zdůrazňovaly kontroverzní činy Cromwella a jejich dopad na společnost. Obhajoba zase prokázala skvělé znalosti historie a dokázala vystihnout jeho pozitivní vlivy a motivace. Porota měla opravdu těžké rozhodování.

Nakonec Cromwell vyšel jako odsouzený, ale zkušenost samotná byla pro všechny velmi cenná – žáci si procvičili argumentaci, logiku i týmovou spolupráci.

Byla to lekce historie, při níž se minulost stala živou debatou!

p. uč. Marta Veselá

Perličky ze školních lavic

- Dopln: Dcera mého strýce je moje ...
... synice
- Dopln: Sestra mého bratrance je moje ...
... taky bratranec
- Dopln: Matka mého manžela je moje...
... nevlastní tata
- Na svačinu mám rohlík s majkem.
- Kdo volí papeže?
Radikálové.
- Kdo je dcera mojí dcery?
Vnukačka.
- Co to znamená adoptovat dítě?
Ochočit si ho.
- Kdy přijdeš, tajiten víkend nebo příští?"

dodaly p. uč Marcela Haraštová a a. p. Petra Nemravová

Soutěž

Většina soutěžících byla přející a ježečka Jindru namalovala u vánočního stroměčku s jeho vysněnou koloběžkou. Ale objevily se i výtvary, kdy zklamaný a zdrcený Jindra pláče u stroměčku, protože mu Ježíšek koloběžku nenadělil. Obrázky se vám moc povedly, ale bohužel jsme jich museli několik vyřadit ze soutěže, protože nebyly podepsané. Vždy si zkontrolujte před odevzdáním svého výtvaru, jestli je na něm vaše jméno a třída! A tady už jsou jména vítězů a jejich krásné kresby:

Kategorie 1. třídy:

1. místo – Zora Melicharová, 1. B

2. místo – Magdaléna Trávníčková, 1. A

3. místo – Emma Hakunová, 1. B

Kategorie 2. třídy:

1. místo – Marie Pěchová, 2. B

2. místo – Veronika Kadlecová, 2. A

3. místo – Petr Záhora, 2. A

Kategorie 3. třídy:

1. místo – Patrik Melichar, 3. A

1. místo – Nela Indráková, 3. B

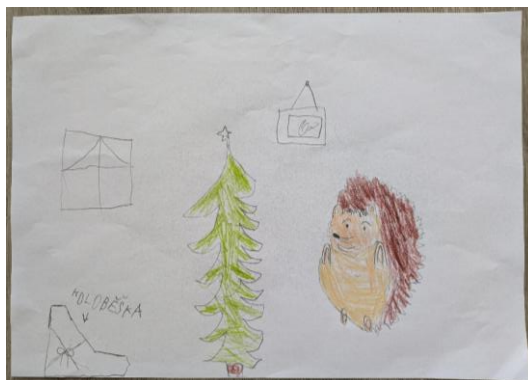
2. místo – Magdaléna Stuchlíková, 3. A

2. místo – Aneta Klimešová, 3. A

3. místo – Petr Malcánek, 3. A

3. místo – Kryštof Balko, 3. A

Kategorie 4. třídy:

1. místo – Nadia Garkusha, 4. A**1. místo – Anna Poljánová, 4. A****2. místo – Mia Večeř, 4. A****2. místo – Bohdana Dorazilová, 4. A****3. místo – Samuel Kesl, 4. A**

Kategorie 5. třídy:

1. místo – Karolína Nguyen, 5. A

2. místo – Lucie Tomaníková, 5. A

Vítězům gratulujeme a po vyhlášení ve školním rozhlase je opět čeká drobná odměna u mě v kabinetě.

Nové zadání soutěže

Představte si, že by se jednoho dne všechno obrátilo vzhůru nohama. Ráno byste se probudili a my lidé bychom chodili po stropě, ryby by létaly po obloze, stromy by rostly z mraků a auta by plavala v řece. Jak by takový svět vypadal?

p. uč. Marcela Haraštová

Úspěch naší žákyně na Mistrovství ČR ve vzpírání

V sobotu 22. listopadu se žákyně naší školy Mercedes Důbravová (třída 6. A) zúčastnila Mistrovství ČR ve vzpírání mladších žáků, kde obsadila krásné 2. místo, ke kterému jí moc gratulujeme. Do dalších soutěží jí přejeme hodně úspěchů.

Jana Dočkalová, a. p.
a Helena Řihošková, a. p.

Pozn. redakce: V příštím čísle se můžete těšit na rozhovor s Mercedes.

Za pár dnů se nám pětka na konci letopočtu změní na šestku. Přeji vám, ať je to šestka šťastná a váš příští rok je plný pohody, radosti a úspěchů. Doufám, že vám budeme na stránkách našeho časopisu i nadále přinášet zajímavé články o dění u nás ve škole, školce a školní družině a že se vám, milí čtenáři, náš časopis bude stále líbit.

Krásné Vánoce i oslavy nového roku a v lednu na shledanou.

p. uč. Marcela Haraštová

www.zstovacov.cz